

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616200166
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4616200166.3

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou v právnej veci navrhovateľky: W. M. Č., N. XX.XX.XXXX, A. Ž. XXX, právne zastúpená advokátkou JUDr. Anettou Árvayovou, so sídlom Sládkovičova 7, Nitra proti odporcovi: Z. Č., N. XX.XX.XXXX, A. A. XXX/XX, W., právne zastúpený advokátom JUDr. Michalom Magdolenom, so sídlom Farská 28, Nitra, o zaplatenie 1 771,23 eur, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 667,44 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 44,31 eur, k rukám právneho zástupcu odporcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.01.2016, sa navrhovateľka domáhala od odporcu zaplatenia sumy 1 771,23 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. V podanom návrhu uviedla, že dňa 12.07.2008 s odporcom uzavrela manželstvo, počas ktorého nadobudli spoločný 3-izbový byt v bytovom dome B. Č. XXX N. N. L. M. N., N. X. W., Č. A. X. Odporca sa počas manželstva nepodieľal na uhrádzaní nákladov za tento spoločný byt, neposkytoval jej žiadne prostriedky na úhradu týchto platieb, hoci vedel o jej nízkom príjme. Navrhovateľka zároveň uviedla, že všetky platby za byt uhrádzala iba zo svojich prostriedkov a zároveň si musela požičiavať od rodičov, ktorým ich bude musieť vrátiť. Podľa navrhovateľky je odporca povinný uhradiť jej náklady súvisiace s bývaním od júla 2012 do augusta 2013, teda do rozvodu manželstva. Za nájom uhrádzala za júl 2012 sumu 161,23 eur, za august 2012 sumu 102,82 eur, za september 2012 sumu 102,82 eur, za október 2012 sumu 102,82 eur, za november 2012 sumu 102,82 eur, za december 2012 sumu 102,82 eur, za komunálny odpad v novembri 2012 sumu 23 eur, spolu teda za obdobie od júla 2012 do decembra 2012 zaplatila 698,33 eur. Od januára 2013 do júna 2013 platila nájomné vo výške 103,07 eur mesačne, za júl a august 2013 sumu 105,38 eur mesačne, za komunálny odpad v marci 2013 sumu 23 eur, v júni 2013 daň v sume 20,40 eur, odpočet tepla v januári 2013 a preplatok na nájomnom v júni 2013 vo výške 489,62 eur, spolu teda uhradila za toto obdobie sumu 882,58 eur. Za obdobie od júla 2012 do augusta 2013 uhradila nájomné spolu vo výške 1.504,51 eur, preplatok nájomného bol 489,62 eur, poplatky za komunálny odpad boli 46 eur, platby za daň vo výške 20,40 eur, odpočet tepla 10 eur, spolu 1.580,91 eur mínus 489,62 eur vychádza suma 1.091,29 eur, z ktorej polovicu si navrhovateľka uplatňuje podaným návrhom, t. j. sumu 545,64 eur.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/179/2012 -125 zo dňa 18.06.2013 bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.09.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/404/2013 zo dňa 10.07.2015 bolo následne vyporiadané BSM účastníkov, v rámci ktorého bol predmetný byt prikázaný do výlučného vlastníctva

navrhovateľky, pričom hodnota bytu bola v rámci uvedeného konania stanovená na sumu 60.000 eur a navrhovateľka bola zároveň zaviazaná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie sumu 24.721,98 eur. Po právoplatnosti rozsudku o rozvode navrhovateľka naďalej uhrádzala platby za predmetný byt, pričom odporca jej odmietal uhradiť ich polovicu. Podľa navrhovateľky nájomné po rozvode manželstva sú povinní platiť obaja bývalí manželia. Odporca jej neuhradil nájomné za september 2013 až december 2013 v celkovej výške 421,52 eur (105,38 eur mesačne), neuhradil jej ani nájomné za obdobie od januára 2014 do mája 2014 vo výške 110,57 eur mesačne, za júl 2014 vo výške 189,60 eur, za august 2014 až december 2014 vo výške 95,05 eur. Spolu bolo nájomné za rok 2014 vo výške 1.256,80 eur a preplatok na nájomnom vo výške 132,28 eur zúčtovaný v júni 2014, za komunálny odpad v marci 2014 vo výške 23 eur, za komunálny odpad zníženie v auguste 2014 o 6,90 eur, platba za daň 20,40 eur v máji 2014. Celkom v roku 2014 zaplatila sumu 1.256,80 eur. V roku 2015 za obdobie od januára 2015 do októbra 2015 uhradila nájomné, komunálny odpad a dane vo výške 978,50 eur, z čoho si uplatňuje polovicu, t. j. 489,25 eur. Za obdobie od júla 2012 do augusta 2013 si uplatňuje polovicu zo sumy 1 091,29 eur, t. j. sumu 545,65 eur a od septembra 2013 do októbra 2015 si uplatňuje polovicu zo sumy 2 451,17 eur, t. j. sumu 1 225,59 eur.

Odporca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.03.2016 s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť. Podľa odporcu si navrhovateľka nárok uplatnila z titulu bezdôvodného obohatenia a keďže nárok uplatnila za obdobie júl 2012 - október 2015 vzniesol odporca námietku premlčania časti nároku za uplatnené obdobie od júla 2012 do 13.01.2014. Pokiaľ ide o obdobie od júla 2012 do 17.09.2013, t. j. do rozvodu manželstva účastníkov poukázal odporca nato, že prostriedky vynaložené navrhovateľkou na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným bytom patrili do ich BSM, a preto nemožno konštatovať, že v uvedenom období by výlučne navrhovateľka plnila za odporcu. Podľa odporcu prvým nepremičaným nárokom je nájomné za február 2014, nakoľko nájomné v mesiaci január 2014 bolo uhradené 02.01.2014, t. j. ešte pred dátumom 13.01.2014. Zároveň odporca poukázal aj nato, že predmetný byt bol rozsudkom tunajšieho súdu vydaným v konaní o vyporiadanie BSM účastníkov prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky, pričom predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.07.2015. Od okamihu právoplatnosti tohto rozsudku sa výlučnou vlastníčkou bytu stala navrhovateľka a preto jej za žiadnych okolností nemohol vzniknúť nárok na úhradu polovice nákladov súvisiacich s predmetným bytom za mesiace august až október 2015. Podľa odporcu teda nárok vo výške 811,69 eur je premlčaný a nárok v sume 139,35 eur navrhovateľke nemohol vzniknúť z dôvodu, že bola výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Z dôvodu premlčania a nedôvodnosti teda odporca namietal sumu 951,04 eur. Zároveň odporca uviedol, že tvrdenie navrhovateľky, že sa nijako nepodieľal na úhrade výdavkov súvisiacich s predmetným bytom je nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko odporca sám uhrádzal za obdobie rokov 2012 - 2013 poplatky za elektrickú energiu a plyn vo výške 209,47 eur a za obdobie rokov 2014 - 2015 v sume 96 eur. Tieto vynaložené finančné prostriedky si rovnako odporca uplatňuje v sume rovnajúcej sa jednej polovici celkovo vynaložených nákladov ako kompenzačnú námietku vo výške 152,74 eur. K svojmu písomnému vyjadreniu odporca aj pripojil fotokópie poštových poukážok, z ktorých súd zistil, že za obdobie od 12.06.2012 do 10.07.2015 odporca zaplatil spoločnosti Č. B., P. B.. celkovo sumu 305,47 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 12.07.2008, ktoré bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 11P/179/2012-125 zo dňa 18.06.2013, ktorý v časti rozvodu nadobudol právoplatnosť 17.09.2013.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4C/404/2013-158 zo dňa 10.07.2015 bolo vyporiadané BSM účastníkov, v rámci ktorého bol predmetný byt ohodnotený na sumu 60 000 eur, bol prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky, ktorá bola zároveň zaviazaná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie sumu 24 721,98 eur.

Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že za obdobie od júla 2012 do októbra 2015 vynaložila v súvislosti s predmetným bytom poplatky v celkovej výške 3 542,46 eur, z ktorej polovicu, t. j. sumy 1 771,23 eur sa domáha podaným návrhom od odporcu.

Medzi účastníkmi bolo nesporné, že počas manželstva nadobudli do ich BSM vyššie špecifikovaný byt v Nitre.

Navrhovateľka uviedla, že odporca jej žiadnym spôsobom resp. len v alikvotnej časti prispieval na náklady na domácnosť, a aj z ním predložených dokladov vyplýva, že uhrádzal iba poplatky za plyn a

elektrinu, pri ktorých išlo o dost' nízke poplatky. Odporca teda týmto spôsobom platil mesačne náklady za byt vo výške 11 eur a navrhovateľka vo výške 106 eur. Keďže v tom čase bola poberateľkou dávok v hmotnej núdzi, finančne jej s úhradami za byt vypomáhali jej otec a brat. Navrhovateľka uplatnený nárok nepovažovala za premlčaný s poukazom na § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade sa podľa nej zo strany odporcu jedná o úmyselné obohatenie, pri ktorom platí 10 ročná premlčacia doba, keďže odporca vedome neprispieval na náklady na domácnosť. Počas manželstva aj po rozvede viackrát žiadala odporcu o úhradu polovice týchto poplatkov, čo sa však nestalo. V predmetnom byte v Nitre vôbec nebývala. Po rozvede si v rámci vyporiadania BSM neuplatňovala úhradu vynaložených nákladov za byt a v tomto konaní si ich uplatňuje iba do obdobia, kedy sa stala výlučnou vlastníčkou tohto bytu. Odporcom vznesenú kompenzačnú námietku považovala navrhovateľka za premlčanú s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odporca trval na vznesenej námietke premlčania ako aj kompenzačnej námietke, nakoľko navrhovateľka od neho žiada peniaze od 07/2012, pričom do 09/2013 boli manželia. Peniaze od neho žiada do 10/2015, avšak už v 07/2015 bola navrhovateľka výlučnou vlastníčkou tohto bytu, ktorý bol predtým v ich BSM. Už v r. 2013 navrhovateľku žiadal, aby byt predali, s čím však ona nesúhlasila, a keby k predaju došlo už vtedy, tak by ani nevznikli tieto náklady; pričom on v tomto byte tiež nikdy nebýval. Po zakúpení tento byt 3 mesiace rekonštruoval a preto teraz odmieta akékoľvek doplatenie nejakej sumy navrhovateľke, lebo skôr ona sa obohatila na jeho úkor.

Navrhovateľka nesúhlasila s tvrdením odporcu, že bola výlučnou vlastníčkou bytu od 07/2015, nakoľko rozsudok o vyporiadaní BSM nadobudol vykonateľnosť až v októbri 2015, keďže odporca proti nemu podal odvolanie, ktoré následne zobral späť a spis musel byť predložený krajskému súdu. Ako výlučná vlastníčka bytu bola zapísaná až ku koncu októbra 2015. Navrhovateľka potvrdila, že za rozhodné obdobie ktoré uvádza odporca, ona poplatky poplatky za plyn a elektrinu neplatila a tieto v tom čase platil len odporca. Poplatky za plyn a elektrinu navrhovateľka platí od 12/2015.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že podaný návrh je z časti dôvodný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci konania sú bývalí manželia a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11P/179/2012-125 zo dňa 18.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.09.2013; uvedeným okamihom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (účastníkov).

Účastníci konania počas manželstva nadobudli do ich bezpodielového spoluvlastníctva 3-izbový byt č. 6, na 3. poschodí vo vchode 25, v bytovom dome súp. č. 501, na Novomeského ulici v Nitre.

Po rozvode manželstva účastníkov bolo rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4C/404/2013- 158 zo dňa 10.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2015, vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov. Uvedeným rozsudkom bol predmetný byt prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky, ktorá bola zároveň povinná na vyrovnanie podielov, zaplatiť odporcovi sumu 24 721,98 eur.

Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že odporca sa na nákladoch spojených s užívaním bytu, s výnimkou platieb za plyn a elektrinu nepodieľal a tieto uhrádzala výlučne navrhovateľka, ktorá za obdobie od 07/2012 do 08/2013 zaplatila celkovo 1 091,29 eur a od 09/2013 do 10/2015 zaplatila celkovo sumu 2 451,17 eur. t.j. celkovo za obdobie od 07/2012 do 10/2015 zaplatila sumu 3 542,46 eur z ktorej 1 t.j. sumy 1 771,23 eur sa od odporcu podaným návrhom domáhala.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca sa tým, že vyššie špecifikované náklady resp. poplatky spojené s bytom neplatil, bezdôvodne na úkor navrhovateľky obohatil. Bezdôvodné obohatenie odporcu spočívalo v tom, že jeho majetok sa o tieto náklady resp. ich pomernú časť, nezmenšil.

Obaja účastníci zároveň potvrdili, že ani jeden z nich v uvedenom byte nebyval.

Odporca vzniesol námietku premlčania, vo vzťahu k nárokom resp. plátbám zaplateným navrhovateľkou v období od 07/2012 do 13.01.2014, s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka; nakoľko návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 13.01.2016.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že za obdobie od 07/2012 do 08/2013 navrhovateľka zaplatila celkovo sumu 1 091,29 eur - z toho 1 pripadajúca na odporcu je 545,65 eur, za obdobie od 09/2013 do 01/2014 zaplatila navrhovateľka celkovo sumu 532,09 eur - z toho 1 pripadajúca na polovicu je 266,05 eur.

Za obdobie od 07/2012 do 01/2014 teda navrhovateľka celkovo zaplatila sumu 1 623,40 eur z čoho 1 pripadajúca na odporcu predstavuje sumu 811,70 eur. V tejto časti (sumy 811,70 eur) považuje súd odporcom vznesenú námietku premlčania za dôvodnú.

Z § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľka pri každej z ňou uhrádzaných platieb mala vedomosť o tom, že odporca je druhým bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného bytu a teda najneskôr, v čase vynaloženia každej z čiastkových platieb vedela kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, vrátane skutkových okolností vzniku tohto bezdôvodného obohatenia.

Ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodného získaného majetkového prospechu vždy premlčí. Táto hranica je v trvaní 3 rokov v prípade ak k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo neúmyselne (z nebanlivosti) a 10 rokov, ak sa bezdôvodné obohatenie získalo úmyselne. Pre začiatok plynutia 3-ročnej resp. 10-ročnej premlčacej doby je rozhodný deň, v ktorom došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Je však potrebné zdôrazniť, že aj pri prípadnom úmyselnom bezdôvodnom obohatení je subjektívna premlčacia doba 2-ročná.

Keďže v danom prípade, navrhovateľka mala od počiatku resp. už od vynaloženia prvej platby vedomosť o výške takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia ako aj subjekte bezdôvodného obohatenia (t.j. odporcovi), začala jej plynúť nielen objektívna ale súčasne aj subjektívna 2-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku. Keďže jej návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 13.01.2016, je zrejmé, že posledný premlčaný nárok spočíva v nájomnom za 01/2014, pričom všetky skôr vykonané platby sa logicky premlčali už predtým. Preto ak by aj prípadná 10-ročná (objektívna) premlčacia doba navrhovateľke neuplynula, je nepochybné, že navrhovateľke už uplynula 2-ročná subjektívna premlčacia doba a odporcom vznesená námietka premlčania je tak dôvodná. Časť uplatneného nároku vo výške 811,70 eur (titulom platieb vynaložených navrhovateľkou za obdobie od 07/2012 do 01/2014) preto súd navrhovateľke priznať nemohol, z dôvodu odporcom vznesenej námietky premlčania.

Ako dôvodnú súd posúdil aj kompenzačnú námietku odporcu, v rámci ktorej si od navrhovateľky uplatnil polovicu ním zaplatených nákladov za plyn a elektrinu v predmetnom byte. Obaja účastníci totiž zhodne potvrdili, že elektrinu a plyn za predmetný byt uhradil výlučne odporca. Z odporcom predložených poštových poukážok bolo preukázané, že za obdobie od 06/2012 do 07/2015 zaplatil celkovo za plyn a elektrinu v predmetnom byte sumu 305,47 eur, z toho 1 pripadajúca na navrhovateľku predstavuje 152,74 eur.

Pokiaľ ide o platby vynaložené navrhovateľkou za obdobie od augusta 2015 do októbra 2015 v celkovej sume 278,70 eur - z toho 1 pripadajúca na odporcu = 139,35 eur, súd je toho názoru, že navrhovateľke tento nárok nemožno priznať pre rozpor s dobrými mravmi. Je zrejmé, že rozsudok o vyporiadaní BSM účastníkov, ktorým bol uvedený byt prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľky nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2015, a zároveň ani v tomto čase odporca v byte nebýval a neužíval žiadne služby, s ktorými sú vynaložené platby spojené. Najneskôr okamihom právoplatnosti uvedeného rozsudku boli obaja účastníci uzročení s tým, že výlučnou vlastníčkou predmetného bytu sa stáva navrhovateľka, ktorá súčasne bola zaviazaná vyplatiť odporcovi finančnú čiastku na vyrovnanie podielov. Bolo by preto v rozpore s dobrými mravmi, ak by za daných skutkových okolností mal ešte odporca aj po právoplatnosti tohto rozsudku navrhovateľke naďalej prispievať pomernou časťou na platby za tento byt, a to bez ohľadu na to, kedy bolo vlastnícke právo navrhovateľky (na podklade predmetného rozsudku) zapísané v katastri nehnuteľností.

Súd preto podanému návrhu vyhovel len v časti o zaplatenie sumy 667,44 eur. V rámci tejto čiastky sa súd nestotožňuje s argumentáciou odporcu, že vynaložené náklady si mala navrhovateľka uplatňovať v rámci konania o vyporiadanie BSM účastníkov. Takáto povinnosť totiž navrhovateľke nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka. Je na rozhodnutí každého z bývalých manželov, či si tento druh nárokov bude uplatňovať v rámci vyporiadania BSM, alebo si ich uplatní v rámci samostatného konania, titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ako je to aj v prejednávanom prípade.

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala od odporcu zaplatenia sumy 1 771,23 eur; súd podanému návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 657,44 eur. Z uvedeného vyplýva, že úspech odporcu v konaní predstavuje 62,32 % a úspech navrhovateľky 37,68 %. Po odpočítaní úspechu navrhovateľky od úspechu odporcu, predstavuje výsledný úspech odporcu v konaní 24,64 %.

Súd preto v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku priznal odporcovi pomernú časť náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 44,31 eur (179,82 eur x 24,64 % = 44,31 eur). Uplatnené trovy právneho zastúpenia odporcu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. pozostávali z dvoch úkonov právnej služby po 81,33 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd), 2 x režijný paušál po 8,58 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Nitre, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený

skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.